

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

III. Septem exercitia, vel Meditationes, Religiosis maximè Tyronibus
accommodatæ, quibus homo in timore Dei, & bona sanctaque vita citò
stabilire potest.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

HLUDOWICI BLOSII
INSTRVCTIONIS
VITÆ ASCETICÆ

P A R S T E R T I A.

S I V E

SEPTEM EXERCITIA
VEL MEDITATIONES

RELIGIOSIS MAXIME TYRONIBVS
ACCOMMODATÆ,

QVIBVS HOMO IN TIMORE DEI
ET BONA SANCTAQVE VITA CITO
STABILIRI POTEST.

P R Æ F A T I O.

*Si vis in timore Dei confirmari, & in bona sancta-
que vita stabiliri, sequentes Meditationes humili
constantiq; animo aggredieris, & ex ordine com-
plebis, etiamsi natura tua repugnare videatur:
quas etiam non leviter aut negligenter percurres,
sed cum mora & diligentia ruminabis, totumque
animum & conatum internum ad illas applicabis,
singula puncta diligenter examinando atque discutiendo, & illa menti
imprimendo.*

Et qui

Tempus
certum
medi-
tandi.

Et quidem in qualibet Meditatione habebis saltem ad tres : & quolibet die duas vel tres horas (si commodè fieri potest) aut etiam plures, in Meditationis exercitio expendes ; relinquens interim alia privata & spontanea exercitia.

Tempus
incertum.

Sed & per totam diem, sive progrediaris, sive quiescas (quando non debebis alia cogitare) studebis in memoria habere, atque animo revolvete ea, quæ ad meditationem illius diei spectant.

Ordo.

Non est necessè, nec expedit, ut qualibet horâ, exercitio meditationis deputatâ plures divisiones absolvas : sed suffecerit unicam divisionem, vel duo, tria ve, seu quatuor puncta assumere ad meditandum.

Repeti-
tio.

Vbi ipsas Meditationes eo modo finieris, rursus illas repetes, persistendo in unaquaque earum saltem duobus diebus : qua repetitione completa, continuabis adhuc hæc exercitia ad duos menses, vel diutius, sed tunc poteris Ferijs secundis assumere primam Meditationem ; Ferijs tertijs secundam ; Ferijs quartis, tertiam ; Ferijs quintis, quartam ; Ferijs sextis, quintam ; Sabbatis, sextam ; Dominicis, septimam. Postea sedulo exercebis te in vita & passione Christi, pro tua devotione.

Perseve-
rantia
in pijs
exerci-
tjis sal-
væ sem-
per obe-
dientiâ
& chari-
tate.

Per omnem vitam tuam retinebis pia & congrua exercitia, que in te bonum propositum veramque devotionem alant. Cavebis autem, ne unquam præferas ipsa exercitia tua sanctæ obedientiæ, vel charitati fraternæ, seu voluntati divinæ. Necessè enim est, ut etiam in istis discas te ipsum abnegare.

Quid in
aridita-
te facie-
dum.

Si in hoc spirituali studio te durum aridumque senseris, & grave animi tedium passus fueris ; non tamen ob id deseres utile & salutarum exercitium, sed humiliter ad honorem Dei facies quod in te est. Sæpè fortè apud te metipsum ita cogitabis : Cur spiritum meum in istis affligo, cum in alijs longè melius & jucundius versari possim ? Sed huiusmodi cogitatione neglecta, debebis perseverare in inceptis ; credereque Deo gratissimum esse, ut modò in istis occuperis.

Quid in
stati
conso-
latio-
nis.

Si Deus dederit tibi devotionis & lacrymarum gratiam, non propter hoc tibi placebis, nec aliquid te esse existimabis, neque alios despicias ; sed semper in sancto timore, & cordis humilitate te continebis, iudicans omnibus donis Dei indignum te esse.

Collo-
quia in-
terna.

Poteris in exercitio, alloquendo animam tuam, excitare teipsum: velut si dicas: O anima mea! evigilemus, & attentius consideremus, &c. Poteris etiam nunc ad Dominum Deum, nunc ad beatam Virginem Mariam Dei Matrem, nunc ad alios cæli Cives te convertere, atque ea, quæ animæ tuæ salutaria sunt, postulare.

Mode-
stia &
solitu-
do me-
ditatu-
ro ser-
vanda.

Vt autem uberem fructum ex his exercitijs referas, abstinebis diligenter ab immoderata letitia, à dissolutione cordis, & à risu inani atque inordinato. Talia enim internam recollectionem, compunctionem, & gratiam dissipant, atque extinguunt. Fugies etiam (quantum comode poteris) multiloquium, & solitudinem convenienter coles.

Compo-
sitio
corpo-
ris.

Inter meditandum flectes genua, vel sedebis, aut stabis: servans eum corporis situm, quo te magis iuvare senseris. Locum secretum, quietum, & talibus exercitijs aptum eliges.

Exor-
dium
Medita-
tionis
ab ora-
tione.

Antequam incipies Meditationem, facto signo sanctæ Crucis, dices hanc Precatiunculam: O Clementissime Domine Deus, miserere mei pauperrimi figmenti tui invocantis te & concede ut omnis intentio, cogitatio, atque actio mea purè ordinetur ad obsequium & laudem tuæ divinæ Majestatis. Amen.

Finalis
oratio.

Finit à horâ Meditationis, leges Orationem Dominicam, cum Salutatione Angelica.

Necessi-
tas exer-
citiorū
spiritua-
lium in
Religio-
s.

Vtinam consuetudo esset in Monasterijs exercere juvenes in istis, antequam Religionem profiterentur, aut certè antequam ad Sacerdotium admitterentur! Ita enim honestas & disciplina monastica facile introduceretur, introductaque conservaretur.

MEDITA-

MEDITATIO I.

De Peccatis.

1. Peccati macula & turpitud.
2. Avertit à Deo, convertit ad creaturas.
3. Peccatorum multitudo.
4. Circumstantia aggravantes.
5. Quanto odio Deus peccatum prosequatur.
6. Affectus contritionis.

rem vanarum caducarumque creaturarum convertisti; atque ita te gratiâ quidem illius indignum, dignum verò æternis supplicijs fecisti.

Meditationes pie.

Unde meritò te ipsum plange, & mala, quibus Dominum tuum offendisti, internis vel etiâ externis lacrymis deflere studebis.

Deplo-
randum;

DIVISIO I.

1. *Macula
peccati.*

COGITA, quòd anima tua fuit facta à Deo nobilissima atque pulcherrima: sed tu eam, iniquè ac negligenter vivendo, inhonestissimè defædasti, & vilem, sordidam atque abominabilem reddidisti. Nam turpitudò peccati omni turpitudine visibili major est.

*Pana
reatus.*

Et reverà, tanta est enormitas mortalis peccati (cui æterna damnatio debetur) ut jure nos ipsos pro uno, etiam minimo tali crimine, omnibus diebus vitæ nostræ usque ad pulverem, sub ipsis quoque brutis animalibus, deprimere deberemus.

DIVISIO II.

2. *Avertit
à sine ul-
timo ad
quem con-
ditus est
homo.*

ERas ad hæc creatus, ut altissimo, dignissimo, benignissimoque conditori tuo obsequium & reverentiam exhiberes, eumque amares & laudares: sed peccando avertisti te ab eo, & ad amo-

DIVISIO III.

IGitur recogita, sicut potes, in amaritudine animæ tuæ, omnia graviora peccata, quæ à prima ætate tua in hanc usque horam, operibus, verbis, cogitationibus & omissionibus commisisti, ac si mox de eis exactam confessionem coram Sacerdote facturus esses.

3. *Multitu-
do & var-
ietas pec-
catorum.*

Non tamen diu imagineris peccata carnis, quæ perpetrasti: ne talis imaginatio noxiam delectationem pariat.

*Cautela
in recogit-
ando tur-
pia pec-
cata.*

Discurre diligenter de anno in annum, vel de die in diem, seu de tempore in tempus. Recole loca in quibus fuisti, personas cum quibus vixisti, & statum atque officium quæ habuisti. Perpende quoties iteraveris vias tuas pessimas.

*Modus
examinis.*

Ex omnibus peccatis tuis confice tibi quasi quendam fasciculū, ut quoties illum dissolvere volueris, facile videas prioris vitæ tuæ crimina ac scelera; & inde erubescas, compungaris, humilierisque.

*Peccatū
contra te
fit sem-
per,
Psalmus
se.*

Meditationes
piz.

DIVISIO IV.

4. **E**Xaggera & aggrava ipsa peccata, quibus tu, despicibilis & abjectus homuncio, Creatorem cæli & terræ, Dominumque summæ majestatis inhonorasti & contempsisti, eique infinitam irrogasti contumeliam, & Christum iterum quodammodo crucifixisti: qui tamen tibi semper benignissimè benefecit, teque servavit.

Humilia
se ob
perbam
ingrati-
tudinem.

Illam superbiam, perversitatem & ingratitude tuam benè ponderans, humilia, deijce, & constitue te infra omnes homines totius mundi, atque etiam infra omnes creaturas; æstimando te omnium vilissimum, & indignum quem terra sustineat; dignum vero quem tartarus absorbeat, nisi misericordia Domini subveniret.

DIVISIO V.

4. **C**Ogita, quantum Dominus detestetur & puniat peccata, adè ut plerosque ob unicum peccatum mortale terribili justoque judicio suo in æternum damnaverit; sicut patet in Lucifero, & in Angelis qui ei consenserunt.

Adamo.

Liquet etiam quantum ipse Deus offensus fuerit unica transgressione, quam admiserunt primi parentes nostri Adam & Eva.

Ad ad-
que tenet
pescator

Iam quid de te fieri debuit, qui ipsum sanctissimum Regem gloriæ toties offendisti? Hæc pro-

fundè attendens, argue & iudica te ipsum, ne à Domino postea iudicaris.

Admirare vehementer, quòd omnia elementa, omnesque creaturæ non insurrexerint adversum te, ut injuriam sui conditoris ulciscerentur. Obstupesce quomodo non se aperuerit terra, ut te vivum deglutiret, & ad infernum transmitteret; quomodo item Angeli sancti tuas iniquitates sustinere potuerint.

DIVISIO VI.

TAndem ex totis præcordijs, dolens, vel dolorem habere desiderans, & Iesum crucifixum ejusque cruenta vulnera attendens, exclama in corde tuo, & dic hæc aut similia: *Heu! piissime Domine Iesu Christe, Creator, Redemptor, & benefactor meus, ego infelicissimus sic & sic te offendi, atque contepsi; illas & illas iniquitates toties repetivi; ita inobediens & ingratus tibi fui. Sed ignosce mihi, obsecro, propter immensam bonitatem & charitatem tuam, quæ amarissimam Passionem pro me sustinuisti.*

Ubi hæc aut similia dixeris cum humilitate, nequaquam desperes, sed plenam & amorosam erga Deum fiduciam resumens, firmiter propone per gratiam ipsius te emendare, & peccata omnia, non solum mortalia, verum etiam venialia & minima vitare, quantum in te erit.

MEDI-

MEDITATIO II. DIVISIO II.

Meditationes
piae.

De Morte.

1. Mortis memoria quam utilis; cuius imaginem etiam caro viva representat.
2. Mori. uti omnia relinquenda, qua viventi ubera.
3. Quam tremenda homini imparato mors supervenit.
4. Demones maxime insidiantur morituro.
5. Formidabile introitus ad particulare iudicium.
6. Hinc collige, emendandam esse vitam nunc, dum licet, ut tunc paratus inveniaris.

1.
Mortis
memoria
vera est
sapien-
tia.

MORTEM præmeditari, & ad eam diligenter se præparare, vera sapientia est. Et tu felix eris, si mortis horam semper & ubique expectans ita vigilaveris, ut nihil in conscientia tua residere permittas, quod tibi jam morituro anxium timorem incutere possit.

Caro vi-
ventis est
viva i-
maco
punit.

Benè tibi erit, si tu, considerans quanta post mortem erit vilitas carnis tuæ, non superbis, neque carnales delectationes festaris. Nam quàm misera, quæso, est in hac vita caro tua! quàm fragilis! quàm plena fordibus, per omnes meatus cum intolerabili foetore affluens perfluentibus, etiam si ipsa exterius pulchra ac nitida appareat! Nimirum rectè corpus tuum modò dici potest saccus stercoris, & omnis spurcicie: brevi verò abjectum, corruptum & putridum cadaver, escæque vermium erit.

COgita ergò, te brevè, imò fortalsè hodiè moriturum, atque hinc in aliam ignotam regionem transiturum: & divitias, gloriam, honores, pompas, voluptates, amicos, vanitates, ceteraque omnia transitoria & caduca, quæ inordinatè amas, vel in quibus modò delectaris, hic relinquiturum.

2.
Mors spoliat omnia
bus seculi bonis.

Et reverà omni die, omni hora, omni que momento, morti & ultimæ horæ vitæ hujus appropinquas. Igitur compone te, ac si jam moriturus esses. Existima vultum tibi pallefcere, os contrahi, visum obtenebrari, halitum deficere, jamque sudorem mortis adesse, qui naturam victam esse testetur.

Mortem
jam te in-
vadentem
cogita.

DIVISIO III.

COgita, quæso, quantus tunc tremor & horror te invadet, quantumque dolebis, si fueris imparatus, propterea quòd te strenuè non emendasti.

3.
Horren-
da mors
imparato.

O quàm breve tibi videbitur esse tempus vitæ tuæ! Apparebit enim veluti somnium, & quemadmodum umbra: cum pependes instare æternitatem, quæ nunquam finietur.

Vita videbitur
somnia.

Desiderabis fortè unam horam ad corrigendum te; sed incertum est utrum impetrabis.

Vna hora
desiderabilis.

VVV 3

Quid

Meditationes
tua.

Tempora
lia omnia
tunc
vilescunt.

Dolor de
vicia
negligenter
transigunt
vicia.

Melius
possitas
transiguntur.

Quid tibi proderit superbia tua? Quid proderit, si modò voluntatem propriam, viciosasque animi tui Passiones secutus fueris?

O quàm tristis eris cùm tempus pretiosum amiseris, aut infructuosè expenderis! Quantum angèris, quòd tam iniquè, negligenter & remisè vixeris! quòd ad vana videnda, audienda & dicenda tã avidus fueris! quòd oblectamenta carnis & sensuum non viriliùs contempseris, quòdque ad tui mortificationem, & ad veram humilitatem charitatemque sectandam, atque ad spiritualia quæque bona congreganda contempseris!

Modò ergò, dum adhuc tempus habes, emenda te, & melius sanctiusque vivere stude.

DIVISIO IV.

4°
Mortis
horam
in
festis
tationes
diabolicæ

COgita, quando anima tua durissimis mortis puncturis stimulata, lucem hujus mundi videre desinet, & alterius sæculi statum, atque ea quæ priùs credere nolebas, internis oculis aspicere incipiet: aderunt cruentæ bestiae, & horribiles dæmonum catervæ, varijs modis insidiantes eidem animæ tuæ, & eam expectantes ut rapiant, si sine vera poenitentia hinc decesserit.

Nunc
ergò
amputanda
omnia
vilitas,

Bonum itaque & salutare est nunc sibi prospicere, prava & inutilia desideria amputare, vana & mundana quæque relinquere,

& ad cælestia æternæque bona amanda & quærenda se totum convertere.

DIVISIO V.

COgita, quomodo ipsa anima tua de corpore egressa, mox statuetur ante tribunal meruendi Judicis, qui te aliter judicare non poterit, quàm opera tua merentur, cùm sit Inmota & Incommutabilis æquitas.

In hoc particulari judicio reddere debebis exactissimam rationem de tota vita tua, de omni tempore infructuosè transacto, de omnibus malis operibus tuis, de bonis omisissis, de singulis verbis otiosis, & singulis cogitationibus atque affectionibus inordinatis.

Dæmones proponunt omnia peccata, omnesque negligentias tuas, quæ per poenitentiam deletæ non sunt.

Sententia demùm de anima tua à justo Judice proferetur, quæ nunquam in æternum revocabitur: nam ubi lignum ceciderit, sive ad austrum, sive ad aquilonem, ibi perpetuò manebit; & ad æternam vel salutem vel damnationem pertinebit.

DIVISIO VI.

Vtile tibi est ista sæpè cogitare, ut omni studio vitam tuam corrigas, & pacem cum Deo tuo componas, antequam hinc evoceris. Hoc facies, si sapis.

Nam

Quandiu
miseri-
cor
dia locu
est, ex E-
zechielu
1. 18. &
33.

Nam ipse Dominus Deus mi-
sericordissimus est, & omnes ad
se tempestivè per veram pœni-
tentiam revertentes, benignissi-
mè suscipit: quia non vult mortè
peccatoris, sed magis vult ut pec-
cator convertatur & vivat.

MEDITATIO III.

De universali & finali Iudicio.

1. Terribilis apparatus imminenti jam iudicij
universalis.
2. Status diversissimi eorum, qui ante tribunal
comparebunt iudicandi.
3. Qualem se exhibebit Christus Dominus eudem
conspiciendum.
4. Exactissima discussio peccatorum, & delictor-
um omnium, etiam minimorum, habebitur.
5. Sententia irrevocabilis prolatio, & executio
maximè horrenda.
6. Ita ergo deinceps vivendam, ut illum diem
securus expectes.

DIVISIO I.

I.
Quanti
horroru
fir futu-
rum ju-
dicium.

Nihil horribilius cogitari po-
test, quàm districtum & me-
tuendum illud iudicium, quo
Deus iudicaturus est universos
homines in die novissimo.

Signa tro-
metuda ip-
sum ante
cedentia
ex Mar-
thæ c. 24
Marc. 13.
Luc. 21.

Hoc universale iudicium signa
valdè terribilia præcedent, nempe
stupendus imperus ventorum, tur-
multuosæ elevationes maris, in-
solitæ agitationes fluctuum, in-
gentes terræ motus, ruinæ ædifi-
ciorum, collisiones rupium, con-
fractiones petrarum, fragores to-
nitruum, obscuratio Solis, Lunæ
& siderum; tristis rugitus & mu-
gitus animalium, miserabilis
arefactio hominum præ timo-
re, &c.

Instante jam die iudicij, mun-
dus divinâ virtute succendetur:
& ita ignis cuncta animalia bru-
ta, cunctosque homines, quos vi-
vos invenerit, perimet atque ab-
sumet.

Veniet autem Iudex supremus
in maiestate sua, & ita intolerabi-
li. Iudex ille formidabilis ve-
niet in nubibus cæli, cum senio-
ribus populi, & millibus Angelo-
rum, cum tota militia cælesti.

Merito itaque Sophonias Pro-
pheta diem illum Domini magnū
& amarum considerans, dicit:
*Dies ira dies illa, dies tribulationis &
angustia, dies calamitatis & mise-
ria, dies tenebrarum & caliginis,
dies nebulae & turbinis, dies tuba &
clangoris.*

Et beatus Hieronymus ait *Sive Tuba
comedo sive bibo, sive aliud quid ago,
semper insonat auribus mentis meae,
illius horribilis tuba sonitus, Surgite
mortui, venite ad iudicium.*

DIVISIO II.

Omnès ergò homines in mo-
mento receptis corporibus
suis resurgent, & Dominus ad ju-
dicandum descendet.

Et electi quidem agiles, specio-
si, potentes, lucidi, gaudentes ac
securi, occurrent iudici venienti,
atque à terra elevati, stabunt in
aëre ad dexteram; reprobi verò
consistent in terra, plumbo gra-
viores, infirmi, deformes, fœtidi
viles, obscuri, & miserrimè tre-
pidantes, atque ad sinistram
erunt.

Medita-
tiones
piz.

Ignis con-
flagratio-
nis novis-
sima.

Iudicij
adventus
& comi-
tatum.

Dies fi-
nalis hor-
ribilis.
Sophon.
1.

Tuba
surrectio-
num im-
perant.

2.
Resurre-
ctio homi-
num ad
iudicium.

Status ju-
dicando-
rum, Ele-
ctorum.

Reprob-
orum.

O quam

342
Meditationes
piz.

Miserri-
ma tunc
reprobo
vium con-
dicio.

Omnia
patebunt
qua nunc
arcana.

Nillum
effugium.

Angustia
malorum
abvisam
bonorum
gloriam.
Sap. 5.

O quam horrendas & inexcogitabiles angustia s istifustinebunt, quam indicibili terrore & pavore concutientur, quando videbunt supra se iratum & inflexilem iudicem, infra se apertum & patens chaos inferni, circa se mundum ardentem, & turbam dæmonum accusantem, intra se conscientiam ream & urentem.

Omnia eorum peccata & cordis arcana patebunt, tam hominibus quam Angelis, universa.

Ipsi iniqui quærent faciem ab ira vultus iudicis avertere, sed non poterunt.

Qui etiam cernentes justorum gloriam, turbabuntur timore horribili; & præ angustia spiritus gementes, dicent: Hi sunt, quos habuimus aliquando in derisum. Nos insensati vitam illorum estimabamus insaniam, & finem illorum sine honore. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei, & inter Sanctos fors illorum est.

DIVISIO III.

3.

Vulnera
sua exhibebit
Christi
sua bonis
& malis
aspicienda.

Exprobra-
bit impijs
beneficia
sua.

Christus Dominus ostendet cunctis Vulnera sua ineffabili decore fulgentia: quæ iustis quidem dulcissimam consolationem, impijs verò horrendam confusionem adferent.

Ipsè Christus omnibus reprobis & ingratis terribiliter tunc improperabit Incarnationis Passionisque suæ beneficia: & illi cum incomprehensibili dolore agnoscant eum, quem parvipendere &

spernere potius, quàm timere ac colere voluerunt.

DIVISIO IV.

Nillum malum tunc indiffusum aut inultum remanebit: sed fiet districta examinatio omnium operum, verborum, cogitationum, atque affectionum tuarum.

Non minor est iustitia iudicis, quàm ejus misericordia: utraq; infinita est. Ergò rationem reddere debetis de omni tempore tibi concessio, de spiritualibus donis neglectis, de bonis temporalibus malè expensis, de cibo, potu & eleëmofynis indignè absumptis.

Reddes rationem non solum pro teipso, verùm etiam pro illis, quibus unquam malum exemplum præbuiisti, & occasionem malè faciendi dedisti.

Sed & pro omnibus peccatoribus atque paganis gravis fortè à te exigetur ratio, propterea quòd pro eorum conversione fideliter non oraveris.

Maximè verò pro illis rationem redditurus es, qui tuæ curæ specialiter commissi sunt.

Innumera peccata, quæ non advertis, neque agnoscis, tunc contra te quali de insidijs erumpent, & tibi obijcientur. Minimæ cogitationes, ac minutissima verba, quæ apud te viluerunt, nec reputantur, tunc discutientur.
Hinc

Hinc orat Psalmista : *Ab oculis
meis munda me Domine.*

DIVISIO VI.

Medita-
tionis
piæ.

DIVISIO V.

Atende jam durissimam & irrevocabilem justi & irati Judicis sententiam, quam feret in omnes reprobos. Nam ubi dixerit his, qui à dextris erunt, *Venite Benedicti Patris mei, &c.* dicet his, qui à sinistris erunt, *Ite maledicti in ignem æternum.* O verbum asperum ! verbum omni horrore & amaritudine plenum.

Prolatâ hac damnationis æternæ sententiâ, mox terra cum terribili fragore absorbebit impios; & ignis ille, quo mundus conflabit, eos involvens cum tenebris, & cum omni immunditia ac fœtore totius mundi detrudet in tartarum, ibi perpetuè cruciandos.

Ipsis autem in profunda gehennæ ruentibus, ascendent electi gloriose in cælum, eisdem reprobis id ipsum cernentibus, & ad ampliorem suæ miseriæ calamitatem, nunquam obliviscentibus.

O contemptores legis Dei ! pensate, obsecro, profundius, quam acerbum erit, ita separari à societate Dei, & beatæ Mariæ Virginis, atque omnium civium cælestium !

Ubi infernus impios damnatos receperit, claudetur, obstrueturq; supernè sicut olla, & inde nullus unquam dæmon aut homo egredietur.

TU igitur, ut inenarrabilem hanc miseriam, confusionem, horrorem & angustiam evadere possis, dum tempus est misericordiæ, stude Deum placare, & ei placere.

Defle, & confitere humiliter, ac sincerè peccata tua. Non abscondas modò à Sacerdote vicario Christi, quod latere cupis in illo tremendo iudicio.

Corrige vitam tuam totis viribus. *Declina à malo, & fac bonum.* Expende tempus utiliter. Fuge vana & inepta gaudia : mortifica, quantum potes, vitiosas animi tui passiones & affectiones.

Nunc sapienter time, ut tunc feliciter securus sis.

MEDITATIO IV.

De pœnis inferni.

1. Imaginaria representatio gehennæ ignis sicut receptaculi damnatorum apud inferos.
2. Immanitas suppliciorum gehennalium.
3. Pœna externa & dæmonum insultantium societas.
4. Pœna interna, & vermis conscientia in æternum vivens & rodens.
5. Pœnarum interminabilis duratio.
6. Diligenter in Religione vive, ut hæc evitare merearis.

DIVISIO I.

Sicut inenarrabilis est beatitudo Sanctorum in cœlo, ita prorsus ineffabilis & incomprehensibilis est calamitas reproborum in inferno.

W w w

T u

Se.
Sententia
pro-
nuntiatio
terribilis,
testis
Matth.
25.

Ejundem
executio
sine dilata-
tione.

Et gloria
gloria.

Amara
separatio
damnato-
rum à
beatiss.

Inferni
perpetua
claustra.

6.

Miseri-
cordia
tempus
adhuc est

Stude
nunquam
contritioni
& confes-
sioni.

Et emenda-
tioni,
monente
Davide
Psalmi
36.

Sapienter
timor.

Te
Miseria
damnato-
rum.

Meditationis piz.

Fornax inferni.

Sedes deperationis & horrois ex Apocalypso: Cap. 16.

Tu jam imaginare locum subterraneum, & chaos horribile; aspice fornacem ingentem, totam sulphure & pice accensam, terribiliterque ardentem, tenebrosam, fumosam, foetidam, hominibus & daemionibus plenam.

Ibi sempiternus horror, & perennis desperatio; ibi stridor dentium, & ingens ululatus, perpetuaque blasphemia; ibi damnati, praecerbitate dolorum, linguas suas manducant, ac Regi caeli maledicunt.

DIVISIO II.

Instrumentum poenae sensus.

Cogita ibi talem ignem & ardorem, taleque frigus esse, ut omnis ignis & calor, omneque frigus hujus saeculi, in comparatione illius ardoris & frigoris, nihil sit. Ibi ergo de intolerabili calore ad intolerabile frigus transire coguntur. Ibi dixissime coquantur, & affantur.

Iniversalis cruciatu omnium sensuum.

Tormenta amarissima sentiunt in quolibet sensu, & quolibet membro. Visus eorum semper conspicit tetras & horrendas daemionum facies. Auditus assidue percipit planctus & voces vociferantium: Vae, vae, vae! ut quid creati & nati sumus? Maledictus Deus qui nos fecit. Hoc est carmen quod ibi jugiter resonat.

Balnea, olfactoria, & bellaria damnatorum.

Imaginare ibi vasa plena esse omni spurcitia, videlicet, bufonibus, colubris, putridis cadaverum carnibus, cloacarumque sordibus & stercoribus simul com-

mittis: atque in illa vasa impios profus demergi, & eos invitos odorari, tangere, edere, ac bibere foetidissimam illam misturam. Nihil tu potes imaginari tam abominabile, & grave, quia ibi sint abominabiliora & graviora.

Ibi unusquisque plus punitur in illis membris, per quae quis plus peccavit.

DIVISIO III.

Ibi daemones insultant ijs quos torquent, & quos socios habent, atque in aeternum habebunt, dicentes: Ubi nunc divitiae, ubi honor, ubi gloria, ubi voluptas, ubi deliciae, ubi vanitates vestrae sunt?

Quis tam durus ac demens est, qui ex horum consideratione non concipiat utilem timorem? & qui pravam negligentemque vitam suam non emendet?

Certe, quidquid affligere, quidquid horrore & abominationi esse potest, semper videbitur, audietur, & sentietur in inferno.

DIVISIO IV.

Cogita adhuc interiores damnatorum poenas: nam ipsi visione Dei aeternaliter privati sunt, quod sane quavis alia poena illis gravius est. Nunquam cernent beatam illam civitatem Jerusalem caelestem.

Deus eos abiecit, & sempiternam oblivioni tradidit, nec illum unquam miserebitur.

Vasa enim

INSTRUCTIO VITÆ ASCETICÆ

14

enim sunt iræ, in quibus rigor & severitas divinæ iustitiæ ostenditur.

DIVISIO VI.

Meditatione piz.

Ferme assuetudine

Vermis conscientia eorum nunquam morietur, sed incessanter illos rodet atque arguet, propterea quod ipsi propter tam breve gaudium, & tam momentaneam voluptatem beatitudinem æternam amiserint, æternaque supplicia inveniunt.

Reverentia, & dignitate

O rumina, rumina diligenter ipsam poenarum æternitatem. Post mille millia annorum non appropinquabit finis, quia nullus unquam erit finis; sed erit in inferno perpetua omnium malorum aggregatio, & perpetua omnis consolationis elongatio.

Si Religionem ingressus es, debes totis viribus tendere ad perfectionem, debes ducere vitam humilem, puram, & eximie sanctam. Quod si cor sæculare in Religione habueris, & negligentia vixeris, atque in tali negligentia vitam finieris; omnino detrudens ad infernum; vel certe tam acerbos, immanes, & diuturnos cruciatus in Purgatorio sustinebis, ut si jam eos prævidere posses, proflus præ timore & horrore deficeres.

6.

Etiā ob timorem gehennæ diligentissime in Religione vivanda peccata & quærenda persequi

Ergo nunc, si sapis, sedulam curam geres pro salute animæ tuæ.

Servituti ut vivat

DIVISIO V.

MEDITATIO V.

Pœnã æternitatis querere.

Ecce, talis calamitas merces est eorum qui Deum non timeant, & in peccatis usque ad exitum animæ, sine vera pœnitentia perseverant. Nam cum in mortali peccato sit infinita enormitas, propter contemptum immensi Dei; iuste tale peccatum (si pœnitentiã delictum non fuerit) punietur pœnã interminabili.

Temporali correctione emendatur.

Tu verò qui adhuc es in tempore gratiæ, relictis vitijs ac vanitatibus, mox revertere ad Dominum Deum tuum, & ipse te recipiet, emundabit sanabitque. Illum time, illi servi, illum ama ex toto corde tuo. Sic enim evades pœnas illas, quæ nunquã finiuntur, nunquam abbreviantur, nunquam minuuntur.

De vita & Passione Christi

1. Christi incarnatio & infantia.
2. Baptismus, jejunium, labores.
3. Cena ultima, agonia in horto, captivitas.
4. Contumeliosa tractatio apud Pontificem.
5. A Pilato ad Herodem ducitur: spernitur & flagellatur.
6. Coronatur spinis. Ecce homo.
7. Crucem vaulat, & in ea extensus clavio affigitur.
8. Cruciatu auctus blasphemis: sitis, mors, sepultura.
9. Fasciculus myrrha: attendenda consideranda.

DIVISIO I.

Peccatum mundi tolli non potuit, nisi ipse mundi Creator carnem humanam suscipiens, proprio sanguine illud aboleret.

Cur Deus homo.

Cogita igitur quemadmodum Dominus Jesus Filius Dei vivi,

Christi conceptio. Ephes. 2.

W w w 2

Deus

*Meditationes
piz.*

Deus altissimus, propter nimiam charitatem, quã dilexit nos, voluerit de Spiritu sancto concipi, & homo fieri in utero beatæ Mariæ Virginis: ne tu iniquitatibus tuis onnitus descenderes ad infernum.

Nativitas, & circumsio.

Deus tuus factus est frater tuus. Natus est tener infantulus, in abjecto stabulo. Involutus est vilibus pannis. Reclinatus est in præsepio jumentorum. Jacuit super scenum & stipulas. Lactatus est uberibus pauperrimæ Matris.

Circumsio.

Octavo die à Nativitate sua circumcisus est, & Sanguinem fudit:

*Fuga in Ægyptum.
Labores & dolores
querita.*

Deinde fugit in Ægyptum: Atque ita in sacra infantia pueritiaque sua plurimas necessitates & tribulationes sustinuit, cum Maria & Joseph.

DIVISIO II.

*2.
Baptis-
mus.*

Dulcis Jesus, cum esset ferè triginta annorum, humiliter suscepit Baptismum à servo suo Joanne.

*Jejunium
& præ-
dicatio.*

Jejunavit, tentatus est, vigilavit, prædicavit, itineribus, laboribusque fatigatus est,

*Labores
quæta.*

Famem, sitim, frigus, æstum, & innumeras ærumnas, innumerasque persecutiones triginta tribus annis mitissimo corde pertulit: actandem venit Jerosolymam, ut moreretur pro te.

DIVISIO III.

*3.
Cena
ultima*

Dulcis Jesus, cum fixis terræ genibus humiliter lavisset,

linteoque terfisset pedes discipulorum suorum, & instituisset venerabile Sacramentum Eucharistiæ, venit in montem Olivarum. O quàm gravia, quàm indigna, quàm acerba deinceps pro te passus est!

Nam ipse Dominus summæ Majestatis voluit pavere & tristis esse usque ad mortem. Voluit sudore sanguinis suffundi, prævehementia angustiarum quibus premebatur.

Non recusavit à Juda proditore osculari, atque à sceleratis hominibus ignominiosè, tanquam latro, comprehendi, ligari, abduci, trahi, impelli, percuti.

DIVISIO IV.

Dulcis Jesus, Dominus dominantium, dignatus est diram alapam a servo Pontificis accipere.

Dignatus est injustè damnari, sputis scædari, colaphis & alapis cædi, probrosè velari, illudi, & subsannari.

Non est interea conquestus, nec faciem avertit à conspuentibus, agnus mansuetissimus: sed patientiam docens, seque patientiæ formam exhibens, obmutuit, & non aperuit os suum. Convicia, contumelias, opprobria, & quaslibet injurias in silentio toleravit.

DIVISIO V.

ECCE, dulcis Jesus, Sanctus Sanctorum, consputus & vin-

Etus ducitur ad Pilatum, & coram eo falso accusatur, sed humiliter tacer.

Al Herodem. Mittitur à Pilato ad Herodem: & ab ipso Herode spernitur, albaque & ridicula veste, tanquam fatuus, induitur, atque ita ad Pilatum remittitur.

Flagellatur. Nudatur in prætorio & ad columnam inhumaniter ligatur: flagellisque crudelissimè dilaceratur. Virginea delicataque caro ejus tota livoribus ac plagis deformatur, & ex carivuli pretiosi Sanguinis undique in terram decurrunt.

Nostra laud. O quale & quàm miserandum spectaculum! Verè vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, & livore ejus sanati sumus.

DIVISIO VI.

6. spinæ corona. Dulcis Jesus, Rex Regum, chlamyde coccinea ad majus opprobrium vestitur, spinis coronatur, vulneraturque. Hinc purpureus sanguis in amabilem faciem & collum ejus ubertim defluit.

Asperum arundinum. Ponitur arundo in manu ejus, & ipse nugatoriè salutar adoratque; cæditur arundine; iterum conspuitur, & a lapis accipitur.

Accidit. Exhibetur spectandus populo, gestans spineam coronam, & purpureum vestimentum.

DIVISIO VII.

7. Baiulat crucem. Dulcis Jesus, Creator cæli & terræ, attritis lacerisque humeris suis crucem propriam baiulat.

Vinum myrrhatum cum felle mistum in loco Calvarie degustat.

Rursum nudatur, & ex vestimentorum detractione plagæ ejus renovantur.

In cruce inclementer extenditur, & delicatæ manus atque incontaminati pedes ejus duris clavibus transiguntur, compagesque sanctissimorum membrorum illius miserabiliter solvantur.

Purissimus sanguis è Vulneribus sacris, velur è fontibus, largiter profluit.

Eja, pensa, & meditare ista profundius. Attende cruenta & salutifera Vulnera Redemptoris tui, saluta & venerare illa corde devoto.

DIVISIO VIII.

8. Pendet in cruce. Dulcis Jesus amarissimos cruciatus tribus horis sustinuit, pendens in stipite crucis, medius inter latrones.

En, subsannatur, blasphemijque impetitur: sed orat pro blasphemantibus, orat pro crucifixoribus suis.

Mœstæ & afflictæ Matri suæ astanti intinè compatitur, & eam benignè alloquitur.

Gravissima siti æstuans acetopotatur:

Statimque venerandum caput inclinans tradit spiritum. Bonus Pastor ponit animam suam pro ovibus suis. Vivificator omnium moritur pro te.

W w w 3 Postea

Medicatione piz. Myrrhatum vinum. Nudatur

Crucifigitur.

Sanguis in rivis

Fontes vulnerum.

Pendet in cruce.

Blasphematur.

Compassio Matris & Filij.

Sitis.

Moritur.

Ioan. 10

Meditationes
piz.
adpertia
lateris.
Sepulchra

Posteà latus ejus lanceâ aperitur, & inde sanguis & aqua effluit.

Postremò immaculatum corpus ipsius de cruce depositum, in monumento reconditur, ac sepelitur.

amoris insignia parvi pendunt, passionem Christi recolere non student! Absit à te hæc detestanda cæcitas.

MEDITATIO VI.

De imitatione Christi.

Fasciculus
myrrha, ex S.
Bernardo
Serm. 43.
in Cantica.
Deum homo
passitur.

9. **H**Abes hic spiritualem myrrhæ fasciculum. Tu eum inter ubera animæ tuæ diligenter reponere.

Dum autem hæc meditaris, inspicere internis oculis dilectum tuum Jesum Christum, non sicut hominem purum, sed eum sicut Deum & hominem, in omnibus quæ fecit ac pertulit, contemplare.

Affectus
hinc educendi,

Considera diligenter humilitatem & patientiam ejus abyssalem, benignitatemq; inestimabilem, & charitatem ardentissimam. Admirare, obstupescere, imitare, compatere, & amoris vicem rependere, sicut potes. Adora, lauda, & glorifica, eique gratias age.

Præsertim,
odiu
vanitatis,
& iniquitatis.

Perpende obsecro, an æquum sit, ut filio Altissimi, summoque Rege gloriæ, pro te vilissimo, tantam abjectionem & ignominiam, tantosq; labores & cruciatu tolerante, tu interim lusibus & jocis, vanitatibus & delicijs, quasi securus, operam des, parum aut nihil de illo cogitans, & negligenter velleiâ iniquè vivens!

Detestatio
ingratorum.

O quàm malè habebunt in notissimo ingrata illa & infelicia corda, quæ tanta beneficia, tanta

1. Duo duces militiam nos post se vocant, diabolus, & Christus Dominus. Virum eliges?
2. Imitare igitur Christi profundam humilitatem,
3. Dulcem mansuetudinem,
4. Paupertatem in omni convictu,
5. Mortificationem sui ipsius perpetuam,
6. Patientiam in victis, & resignationem plenissimam,
7. Charitatem universalem erga omnes;
8. Et quantum potes, te conforma in hunc modum speculo Christi.

DIVISIO I.

ECCË, crudelis, teter, & horribilis princeps tenebrarum diabolus tibi dicit: Audi & sequere me: esto superbus; & neglecto Deo, fac voluntatem tuam propriam, dilige mundum atque ea quæ in mudo sunt, ut mecum crucieris in æternis inferni supplicijs.

Contrà, mitis, serenus, & amabilis Rex gloriæ Christus tibi dicit: Audi, & sequere me; esto humilis, & contempto mundo, abnega voluntatem tuam propriam. Dilige Deum atque ea quæ sursum sunt, ut mecum in æternum gaudeas in cælis.

Hic jam perquire & perpende diligenter apud te ipsum, utrum ex istis duobus audire & sequi debeas. Profectò ratio tua aperte clamat

clamat & ostendit, te debere sequi Dominam Iesum, dulcissimum Creatorem, Redemptorem, amatorem, & benefactorem tuum.

Quod cum ita sit, tu incunctanter ipsi Christo te adijunge, & dic ex animo: Domine Iesu, ego amo- do, spreto diabolo, te Regem meum sequi, imitari, & amare propono, tuâ gratiâ me adjuvan- te.

DIVISIO II.

2. ERGò sicut ipse Rex tuus Iesus Christus, Deus altissimus, se- metipsû humiliavit atque exina- nivit, carnem humanam servique formam assumendo, ex pauper- cula Virgine nascendo, pedes dis- cipulorum lavando, Patri atque hominibus perfectissimè obediendo; ita tu teipsum in omnibus, pro amore ejus, posthac humiliare propones.

Libenter cunctis hominibus te subternes: libenter omnibus in- servies.

Libenter novissimum locum tenebis, cum non sis dignus quem terra sustineat, propter peccata tua & ingratitude tuam.

Libenter vilia & abjecta opera perficies, etsi propterea pudorem aliquem coram hominibus pati deberes.

Libenter & promptè in rebus licitis atque convenientibus obe- dies, non solum Superioribus tuis, sed & æqualibus, atque etiam inferioribus.

DIVISIO III.

ITEM, sicut Rex tuus Chri- stus fuit semper mitis & hu- milis corde, ita tu ad hoc posthac conari debebis, ut asperi vitiosiq; iracundię motus in te extinguan- tur.

Non eris obstinatus in tuo sen- su, neque adhærebis propro judi- cio: sed sapienter iudicium & vo- luntatem aliorum præferes judi- cio ac voluntati tuæ.

Reputabis te ex animo omniû indignissimum esse, omniq; va- næ gloriæ, & propriæ compla- centiæ renuntiabis, sicut poteris; agnoscens te ex teipso nihil esse, nihil posse, nihilque nisi peccata ac defectus habere.

Nunquam ergò aliquid de do- nis Dei tibi usurpabis, sed omnia bona Deo attribues, & in eum purè referes.

Eliges atque amabis ignorari & vilipendi ab hominibus, potiùs quàm cognosci aut laudari.

DIVISIO IV.

Sicut etiam Rex tuus Christus ab omni vanitate, pompa, cu- riositate, & superfluitate in cibo, potu, vestitu, atque alijs vitæ ne- cessarijs abstinuit; imò & pauper- tatem abjectissimam in nativitate morteque sua elegit: ita tu pro- pones posthac rebus moderatis, vel etiam simplici cibo ac potu, simpliciq; vestimento, & simplici supellectili contentus esse; re- moven-

Medita-
tiones
pię.

3.
Imitare
etiam
mansue-
tudinem
Ducis
tui.

Proprio
sensui
renuntia

Amorij
proprio.

Nihil ti-
bi arroga

Amo-
rem

4.
Imitare
Ducis tui
pauper-
tatem in
convictu.

Procul-
dubio
Christo.

Ergo Chri-
sti virtu-
tem imi-
tatur.

2.
Imò, hu-
militate
ejus, &
obedi-
entiam.
Phillip.

Ergo
omnes,

Infra
omnes,

In villi-
bus,

Obedien-
tiam.

30
 Medicationes
 movendo à te quidquid vanum,
 superbum, vel omnino super-
 fluum est.

sibi illatas, humillimè, patientis-
 simè, benignissimè, & animo
 prorsus resignato pertulit: ita tu
 posthàc tui reprehensionem, inju-
 rias, opprobria, contemptum, do-
 lores, & quælibet adversa patienter
 ac benignè tolerare propones
 pro illius amore, suscipiendo om-
 nia de paterna manu ejus.

DIVISIO V.

5.
 Mortificatio &
 puritas
 affectuum
 & gravi-
 tas morum
 in Christo
Rursus, sicut Rex tuus Chri-
 stus sensualia oblectamenta
 carnisque delicias non est secta-
 tus, sed etiam sitiens, felle atque
 aceto potatus fuit, & nulli rei
 inordinatè adhæsit, moresque
 & gestus placidissimos habuit:
 ita tu propones posthàc omnes
 impuras & sensuales delectatio-
 nes, impuraque solatia respuere.

Resignabis te totum, sicut po-
 teris, in æquissimum judicium,
 gratissimumque beneplacitum
 illius: te, inquam, funditus illi
 relinques, permittens ut ipse te-
 cum agat, tibi mittat, à te auferat,
 quidquid volet, & sicut volet.
 Renuntiabis omni propriæ vo-
 luntati tuæ.

**Custodia
 sensuum
 & lingua**
 Quinque sensus tuos, visum,
 auditum, odoratum, gustum, &
 tactum, atq; etiam linguam tuam,
 ab omni excessu, vanitate, & cu-
 riositate cohibebis

Crede te omni tribulatione
 dignum esse, nec ullam creaturâ
 te posse tantum affligere, quantum
 mereris affligi, propter infinitas
 iniquitates tuas.

**Ordia
 munditia
 & liber-
 tas.**
 Cor tuum omni diligentia
 mundum liberumque custodies.
 Non adhærebis per inordinatum
 affectum alicui personæ, aut ali-
 cui rei caducæ.

Non leviter conqueri debebis,
 quod aliqua injuria tibi irroge-
 tur; nec dicere, quod aliquid in-
 justè patiaris: quia minùs semper
 patieris, quàm meritis sis.

**Matriti-
 tas.**
 Risum immoderatum, & om-
 nem morum levitatem vitabis.
**Fuga
 munda-
 morum
 anfor-
 tiorum.**
 Noxia & superflua hominum
 mundanorum consortia, & pec-
 candi occasiones prudenter decli-
 nabis.

DIVISIO VII.
Postremò, sicut Christus Rex
 tuus, omnes amans, omnium
 que salutem desiderans, etiam pro
 inimicis suis oravit, & solem suum
 oriri facit super bonos & malos:
 ita tu propones posthàc omnes ho-
 mines, nullo excepto, sincerè di-
 ligere, omnium salutem deside-
 rare, & omnibus, maximè inimi-
 cis, fidelem, pium, ac suavem te
 exhibere ex charitate.

**Impenda
 impia
 utiliter.**
 Reliquum vitæ tuæ tempus
 utiliter ad honorem Dei expen-
 des, & sobriè, castè, purè pièque,
 Deo auxiliante, vivere studebis.

DIVISIO VI.

6.
 Inductio
 da Chri-
 sti Domi-
 ni patienter
Prætereà, sicut Rex tuus Chri-
 stus, injustas sui accusationes,
 convitia, persecutiones, ac pœnas

Dole

INSTRUCTIO VITÆ ASCETICÆ

551

Compassio.
Dolebis, quòd tam multæ animæ, nobilissima Dei imagine insignitæ, pereant. Afflictis compatieris.

Neminem iudicare.
Neminem contemnes, neminem iudicabis: valde enim gratiam Dei impediunt temeraria iudicia.

venies proculdubiò ad palatium ejus cæleste, & vitam gloriamque sempiternam cum omnibus Sanctis obtinebis.

Meditationes piæ.

*Conclusio. Sic se-
quamur
& asse-
quamur
Christum.*

MEDITATIO VII.

De Gloria cælesti.

DIVISIO VIII.

Quinque præcepta.
1. *Inspice exemplar.*
8. **I**STA apud te studiosè ruminabis attentè, quàm verum sit, quod dicitur, quando in prædictis Christus hoc vel illud fecisse scribitur.

2. Applicata exemplarum planities.
Matth. 10. Luc. 6.
Oprabis ex animo illi conformis esse, ut sit discipulus sicut Magister ejus: & non superbiat vilissimus servus, supremo Imperatore humilitatem in omnibus exhibente.

3. Examina voluntate.
Examinabis te diligenter in singulis, & perpendes utrùm integram voluntatem habeas opere complendi per gratiam Dei id quod legis. Nam ad hoc sine aliqua tergiversatione paratus esse debes.

4. Non frangaris difficultate.
Si tamen, natura tua contradicente, minùs paratum adhuc te sentis, non eris propter eam nimium pusillanimis: sed facies quod in te est, & bonæ voluntatis eris; renuntiabis vitijs, & resignabis te ipsum sicut poteris.

5. Oratione te iuvet.
Orabis Deum ut te corroboret, & tibi donet ea quæ salutis tuæ necessaria, & ipsi placita sunt.

Si sic Regem tuum imitari desideraveris atque studueris, per-

1. *Representatio localis Patriæ cælestis, seu Paradisi gloria.*

2. *In quo consistat summum bonum, & beatitudo animæ.*

3. *Quanta delicia in hac beatitudine.*

4. *Gloriosa societas in Paradiso gloria.*

5. *Corporis dotes & perfectiones in patria futura.*

6. *Aspiratio ad patriam paradisi.*

DIVISIO I.

POTES patriam illam cælestem imaginari, tanquam civitatem clarissimam, gloriosissimam atque amplissimam, ex purissimo auro, pretiosissimisque gemmis constructam. Vel, si mavis, imaginare regionem spatiosissimam, & omni graminum, florum, atque arborum pulchritudine exornatam, omni que fragrantia, suavitate & delectatione plenam: ubi semper sit ver placidissimum, & ætas amœnissima. Ibi est jucunditas, requies, tranquillitas, & pax omnem sensum exuperans.

1. Imaginaria representatio paradisi.

DIVISIO II.

TU creatus es ad summum & infinitum bonum, quod est Deus. Hoc bonum, meritò incarnationis & passionis Christi habebis, & illo fruèris in æternum, si hic purè & sanctè in timore atque charitate Deum colueris.

2. Finis nostrum est summum bonum, quod est Deus.

Xxx

Cogita,

Meditationes

Cogita, quodd istud jucundissimum bonum contineat in se exuberantissimè omnem nobilitatem, pulchritudinem, decorem, elegantiam, dulcedinem, suavitatem, gratiam & perfectionem. Hoc ubi adeptus fueris, nihil amplius appetere poteris: invenies enim plenissimè in Deo, quidquid desiderari potest.

Pulchritudo Dei infinita.

Constat ergò, visionem Dei summè jucundam esse, & omnem delectationem, quæ excogitari possit, incomparabiliter præcellere. Nam si naturaliter vidēs libenter id quod pulchrum est, quale & quantum gaudium tibi erit, divinam essentiam clarè contemplari, quæ est fons unde omnis pulchritudo dimanat, & quæ infinite est splendida, serena, decorata, suavis ac deliciosa?

Dei coniungi in se, est ineffabilem beatitudinem.

2. Cor. 2.

O quid videt, quid audit, quid odoratur, quid gustat, quid sentit, qui Deo conjunctus est in cælis? Verè oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis mortalis ascenderunt bona, & gaudia, quæ præparavit Deus electis suis.

DIVISIO III.

3. Beati omnia sciunt quæ scire cupiunt.

Videndo Deum, omnia videbis, & scies omnia quæ scire volueris. Intueberis in Deo totius universi ordinem, & omnem veritatem.

Fruitis æterna.

Frueris summo bono, & ipsum semper possidebis, atque in eo, quidquid delectabile est, habebis.

Irradiaberis æternâ sapientiâ, & divinæ pacis dulcedinem abundantissimè gustabis.

Absorbeberis prorsus amore Creatoris, & in eum transformaberis, eumque semper pro tuo desiderio complecteris, & eris ei perfectè unicus.

Videbis fulgidam & semper tranquillam Trinitatem, cognoscesque quomodo Filius generetur à Patre; & Spiritus sanctus procedat à Patre & Filio; & quemadmodum Pater diligit Filium, & Filius Patrem, & uterque Spiritum sanctum. Item quomodo Pater & Filius & Spiritus sanctus sunt unus Deus.

Tunc laudabis Deum perfectissimè, & sine aliquo tædio aut labore. Laudabis enim cum omnibus Beatis in sæcula sæculorum.

Iam nunquam amplius ipsi displicebis, sed placebis ei per omnia.

DIVISIO IV.

Videbis excellentiam & pulchritudinem humanitatis Filij Dei JESU CHRISTI. O quantâ lætitiâ perfunderis, cernens amabilem JESUM in regno suo sublimem & gloriosum! qui aliquando in mundo pauper, despectus, & afflictus fuit propter te.

Videbis etiam cum ineffabili gaudio decorem & gloriam dulcissimæ Genitricis Dei Virginis Mariæ.

Con-

INSTRVCTIO VITÆ ASCETICÆ.

333

Angelo- rum, Conspicies omnes ordines Angelicorum spirituum, & quomodo millia millium ministrant Creatori, quodque non sit numerus militum Dei.

Sanctorū. Cognosces perfectissimè omnes Cives cæli; cognosces eorum inviolabilem pacem, fervidissimam charitatem, jucundissimam societatem, inconcussam securitatem, inenarrabilemque pulchritudinem, splendorem, ac gloriam. Omnes autem Beati sunt inclyti & gloriosi Principes & Reges.

Felix con- sirtium Beatorū. Cum Christo, cum speciosissima benignissimaque ejus Genitrice Maria, & cum omnibus Beatis familiarissimum perpetuumque habebis confortium.

Volupta- tis ineffa- bilis Beatorum. Verè omnia gaudia mundi comparata cum minimo gaudio cæli, sunt mera amaritudo. Non tantum excedit vastissimum mare unicam aquæ guttulam in quantitate, quantum minima jucunditas Beatorum excedit omnem jucunditatem & voluptatem, quæ unquam in hoc mundo fuit.

Aeterni- tas beata semper eadem. Et ipsa gaudia cæli nunquam finientur neque diminuentur unquam.

DIVISIO V.

5. Glorifica- ti corporis dotes. Præterea ubi anima tua in resurrectione receperit corpus suum gloriosum, quid inde gaudij percipies? Nam ipsum corpus erit clarissimum, & Sole multò lucidius: erit integerrimum, fir-

missimum, pulcherrimum, purissimum, suave-olens, incorruptibile, impassibile, subtilissimum, & maximè agile. Vnde anima cum suo glorificato corpore, ubicunque voluerit esse, brevissimo temporis puncto erit: nihil ei obsistere, nihil obicem aut impedimentum præbere poterit.

Conspicies item post resurrectionem maximum gaudium de felici innovatione hujus visibilis mundi: qui longè elegantioris formæ erit, quàm modò sit.

Innova- tio mun- di; Nam quidquid in mundo nunc immundum, quidquid in terra obscurum & opacum, quidquid in aquis gelidum, & quidquid in igne vim habet urendi, id omne descender in tartara.

Purga- tione à defecti- bus; Sol, & luna, & stellæ septuplò lucidiores erunt, quàm nunc sunt. Non erunt deinceps nubes, neque grandines, neque pluvix, neque venti, neque fulgura, neque tonitrua. Nox esse desinet, succedente perpetua die & claritate, tam in terris, quàm in cælis. Aër plus habebit luminis, quàm modò habet; aqua purior erit, quàm modò est. Terra tanquam aurum pulchra, & sicut crystallus perspicua, atque ut palmus plana erit.

DIVISIO VI.

6. Infelix, qui has negligit. Talia præparavit Deus diligentibus se. O quàm infelices sunt illi, qui propter vilissimas hujus mundi voluptates, delicias, ac vanitates, tantis gaudijs se privant!

X x x 2

Tu

Medita-
tiones
pia.
Adspira
ad ista,

Et recte
ealo via
sequere.

Tu verò, qui hæc legis, adspi-
ra, & festina ad immarcescibilem
illam gloriam.

Detestare ac fuge omne pecca-
tum, quantum potes : contemne
omnia transitoria, dilige Deum,
dilige omnes homines, & tempus
tibi concessum utiliter expende.

CONCLUSIO.

*Monita ad praxim meditationum
idonea.*

1. Mora in exercitijs trahenda.
2. Quomodo legenda exercitia.
3. Contra somnolentiam obrepentem.
4. Contra tentationes insurgentes.
5. Sui ipsius custodia.
6. Ad veram humilitatem obtinendam auxilia.
7. Ad firmandum cor in presentia, & iugi me-
moria Dei.

1.
In qui-
bus diu-
tius im-
moran-
dum.

QUI se in prædictis Meditatio-
nibus exercet, poterit, vel
etiam debet in aliquibus illa-
rum, nempe in ijs quæ fecundio-
res sunt, hæere plùs quàm ad tres
dies: maximè durante prima exer-
citatione, quæ est exercitatio re-
petitionem earundem meditatio-
num præcedens.

2.
Quo om-
dine le-
genda
Medita-
tiones.

Utile fuerit, ut quando quod-
libet exercitium, seu quamlibet
Meditationem incepturus est, le-
gat priùs ultimam divisionem
eiusdem meditationis, quia in ea
ferè ponuntur aliqua conducentia
ad ritè fructuoseque peragendum
meditationem.

3.
Contra
somnia
& acci-
diam.

Si, dum se exercere debet, de-
primatur somno; surget, & stan-
do, vel ambulando continuabit

exercitium. Singula divisionum
puncta & membra meditanda di-
ligenter apud se expendet, atque
in ijs liberè immorabitur.

A modò, quando sentiet se sol-
licitari aut allici ad sequendum
vitiosas passiones, concupiscen-
tias, & inclinationes suas, si san-
ctus amor ipsum à malo non re-
trahit, mox ad memoriam redu-
cet mortem, iudicium, & infer-
num, ut saltem utilis timor eum
coërceat.

Sensus suos & linguam suam
studiosissimè continebit refrena-
bitque, & peccandi occasiones fu-
giet: neque enim aliter ullum in
veris virtutibus profectum factu-
rus est.

Ut autem ad sui despectionem
& veram humilitatem (sine qua
nulla virtus alicujus pretij est)
celerius pertingat, sæpenu-
merò exercebit se in attenda amorosa-
que consideratione magnitudinis
Dei, & fidelitatis charitatisque
ejus erga se : atque è diverso in
consideratione suæ parvitat-
is, suæque erga ipsum Deum infide-
litate atque ingratitude. Di-
cet Deo hæc aut similia : O Domi-
ne, quis es tu ? & quis sum ego ? Tu
es Dominus summa Majestatis, no-
bilitatis, atque dignitatis : Tu es
Creator celi & terre. Tu es Deus
immensus, Deus omnipotens. Ego
verò sum vilissimus vermis ; ego
sum indignus quem terra sustineat ;
ego nihil sum, nihil possum. Tu mihi
semper fidelissimus fuisti, purissimè
me

me diligens, mihiq; innumera beneficia conferens: sed ego, heu! infidelissimus nimiumq; ingratus tibi fui, & adhuc sum. Prædictum exercitium purè exercebit ad honorem Dei: omnem hominem, quantumcunque etiam malum, sibi in corde suo præponet, eumque se meliorem reputabit.

7. *Mens per crebras adpirationes in Dei præsentia stabilisur.*
 Consuecet mentem suam frequenter revocare erigereque ad Deum; & hoc etiam in colloquijs atque operibus externis faciet: ne ipsa mens vaga, & propositi sui oblita, atque à Deo nimium elongata, puritatem internam, gratiamque pristinam amittat. Piè attendet amabilem Dei præsentiam, sciens eum omnes suas cogitationes, verba & actus semper inspicere. Adspirabit ad sponsum animæ suæ JESUM CHRISTUM, & dulcia amoris colloquia eum eo miscebit. Hac ratione & hanc vitam cum jucunditate transiget, & post mortem corporis, ad æterna vitæ immortalis gaudia perveniet. Amen.

EPILOGUS.

De Novitio in septem præmissis Meditationibus exercendo.

NULLUS posthac in Monasterio nostro Lætiensi admittatur ad professionem monasticam, nisi prius diligentissimè se exercuerit in illis septem Meditationibus, quæ de peccatis, de morte, de judicio, de inferno, de vita & Passione Christi, deque imitatione

ne ejus & Regno cælesti consecratiæ habentur, servata ea ratione quæ in illarum præfatione declaratur. Sciendum autè, quia quamdiu Novitius erit in prima sua exercitatione, hoc est in exercitatione repetitionem ipsarum Meditationum præcedente, silentium strictissimè servare debebit, nisi fortè necessitas cogat eum aliquot verba interdum proferre: quæ etiam non nisi modestissimè proferet. Si interim amici vel parentes ejus supervenerint, non aliter se eis adjunget, quàm ratio & Superior sive Director permittet. Ab Abbate tamen & Priore sive Directore suo poterit semper religiosè quærere, & illis indicare quod crederet utile esse. Imò quotidie, si interrogetur, dicet Directori suo utrum horas exercitio deputatas, plene in exercitio expenderit, exponetque quousque pervenerit: & declarabit apertè, absque aliqua dissimulatione, quid egerit, & quomodo se habuerit. Præterea durante sua prima exercitatione, nec ordinarium nec solemne spatium cum ceteris Fratribus habebit: sed manebit in cella sua, nisi infirmitas aut alia aliqua necessitas contrarium exposcat. In qua etiam cellâ suâ solus comedet, quando cunque lectio remittetur sub refectione conventuali. Insuper quamdiu erit in prima exercitatione, Maturinis conventualibus non intererit, nisi sit summum Festum: non intererit

Xxx 3

etiam

Meditationes
piz.

etiam lectioni regulari. Communionem sive Eucharistiam accipiet singulis diebus Dominicis, & in summis Festis. Exercebit verò se manè unâ integrâ horâ ante Primam Canonicam, & unâ horâ ante Sextam Canonicam. A prandio similiter exercebit se duabus diversis horis ante Vesperas Canonicas, si commodè fieri potest. in summis Festis quando debet interesse Matutinis conventualibus, non servabit manè exercitium, nisi ad unam horam antefummam Missam. Ubi prima exercitatione ritè transacta pervenerit ad secundam (quæ est prima exercitiorum seu Meditationum repetitio) jam in ipsis exercitijs non amplius ita indigebit Directore. Intererit Matutinis, & ceteris actionibus con-

ventualibus more aliorum Fratrum: unde duabus duntaxat horis se exercere in die poterit. Permitteretur etiam ire ad hortum, ac spatia habere; sed adhuc multum taciturnus erit, & non nisi parcissimè loquetur. Ipsa secunda exercitatione plenè finita, deinceps tertia exercitatione (quæ est secunda exercitiorum repetitio) erit paulò liberior, honestè & monasticè se gerens in omnibus. Si plures fuerint Novitij, peragent exercitia unus post alium: ita ut ubi unus completaverit primam exercitationem, secundus eam inchoet, ad laudem Dei.

—❁— (o) —❁—

VENE-